

Kvennalisti og varaþingmenn:

Mbl. 8. 11. 188

Reglur þeirra samræm- ast ekki þingsköpum

— segir Guðrún Helgadóttir, forseti sameinaðs þings

Á LANDSFUNDI Samtaka um Kvennalista um helgina var lögð á það áhersla að allar konur á listum kjörinna fulltrúa á Alþingi séu varaþingkonur. Ákveðið verði á hverju hausti hverjar taki sæti kjörinna þingskvenna, sem víki af þingi í að minnsta kosti hálfan

mánuð á hverju ári. Guðrún Helgadóttir, forseti sameinaðs þings, segir að Kvennalistakonur geti samþykkt hvað sem er, en þetta mundi stangast á við lög um þingsköp og kosningalögin.

Guðrún sagði, að það væru ljós ákvæði í lögum um þingsköp um

skyldur þingmanna. „Þingmönnum ber að sækja alla þingfundi nema nauðsyn banni. Þá er tekið fram að þingfararkaup sé því aðeins greitt varamanni að fjarvistir séu vegna veikinda eða embættisstarfa á vegum þingsins. Að auki geta alltaf komið einhver tilvik sem forsetar verða að meta. Forsetar þingsins eru sammála um að reyna að draga úr fjölda varaþingmanna á hverju þingi.“

Guðrún sagði að ef forsetar teldu forföll ekki lögmæt, en flokkur sækti samt sem áður fast eftir því að koma inn varamanni, myndu forsetar trúlega bera málið undir þingheim í atkvæðagreiðslu.

Á blaðamannafundi sem Kvennalistakonur boðuðu til í gær sögðu þær að þar sem þetta hefði viðgengist hjá þeim hingað til sæju þær ekki hvers vegna svo gæti ekki verið áfram. Ekki væri um neina breytingu á þeirra vinnubrögðum að ræða, og á landsfundinum hafi aðeins verið ítrekað hvernig að þessu skuli staðið í framtíðinni. Töldu þær viðbrögð Guðrúnar Helgadóttur óskiljanleg með öllu. Ef koma ætti í veg fyrir þessa starfshætti Kvennalistans þá yrði að gera breytingu á lögum um þingsköp Alþingis, en Guðrún Helgadóttir gerði það ekki ein og sér, þar sem hún væri ekki einræðisherra á Alþingi.

Sjá frétt á bls. 21 um fjarvistir þingmanna, forystugrein í miðopnu og fréttir af landsfundi Kvennalista á bls. 29.

ér við biskupskjör

Þess að þeir sem hafa beðið mig um það gera það vegna sameiginlegs áhuga okkar á ákveðnum kirkjulegum málefnum. Má þar nefna stöðu kirkjunnar í okkar nútíma þjóðfélagi. Einnig hef ég mikinn áhuga á að bæta aðstöðu prestastéttarinnar.“

Séra Jón Bjarman sagði: „Ég hef gefið leyfi til að nafn mitt verði nefnt við væntanlegt biskupskjör. Geri ég það vegna áskorana og tilmæla frá starfsbræðrum mínum.“

Biskupskosning er skrifleg og leynileg. Kjörgengir eru allir guðfræðingar sem fullnægja skilyrðum til þess að vera skipaðir prestar í þjóðkirkjunni.

Kosningarétt eiga allir þjónandi prestar og prófastar í þjóðkirkjunni, þar á meðal afleysingaprestar, æskulýðsfulltrúi, sjúkrahúsprestar, fangaprestur og prestur Íslendinga í Kaupmannahöfn, svo og þjónandi vígslubiskupar og

biskup, guðfræðimenntaðir kennarar guðfræðideildar í föstum embættum eða störfum, biskupsritari og prestvígðir menn sem kirkjuráð ræður til starfa hjá þjóðkirkjunni. Kosningarétt eiga einnig kjörnir leikmenn, sem sæti eiga á kirkjuþingi og kirkjuráði. Ennfremur einn leikmaður fyrir hvert prófastsdæmi, nema tveir frá Reykjavíkuprófastsdæmi.

Biskupskjör fer fram í tveimur umferðum ef enginn fær meirihluta atkvæða við fyrri atkvæðagreiðsluna. Við fyrri umferðina eru í kjöri allir þeir prestar og guðfræðingar sem kjörgengir eru. Réttkjörinn er sá biskup sem fær meirihluta greiddra atkvæða í fyrri umferðinni. Ef enginn fær þann atkvæðafjölda í fyrri umferð er kosið að nýju á milli þeirra þriggja sem flest atkvæði fengu og er sá réttkjörinn sem flest atkvæði fær úr seinni umferðinni.